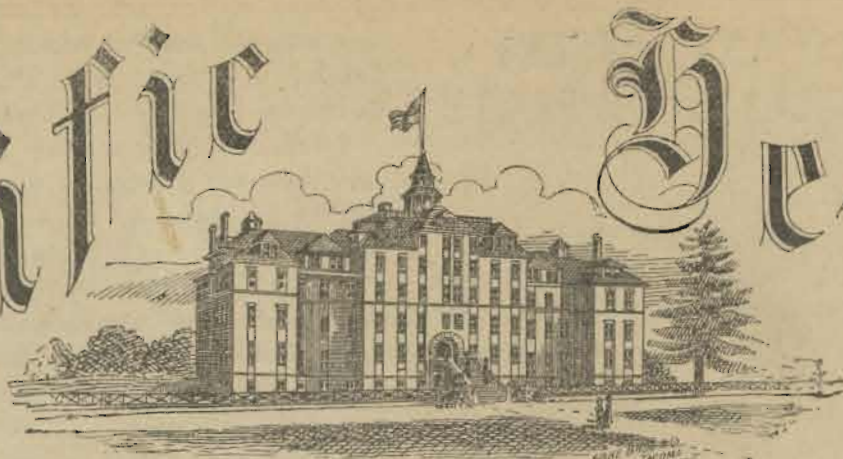

Pacific Herald.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY.
Dedicated October 14th 1894.

No. 43

Parkland, Wash. 29. Oktober 1895.

5te Aarg.

Jesu Ibhukommelse.

Din Ibhukommelse mig nu
gjør glad i Hjerte, Sind og Hu!
Thi intet hjært som det jeg ved
at hvile i din Kjærlighed!

Ja, hvile fød du i din Javn
bereder hver, som tror dit Navn!
Thi tørstig Sjæl du give kan
af Livets Kilde — Livets Vand!

Hvorhelst min Vandring fører mig,
jeg længes altid efter dig.
Thi det alene saligt er
min Frelsermand at være nær!

Hjælp at jeg holder trofast ved
din store, store Kjærlighed,
saa jeg dit Lys kan stue saa,
naar bort herfra jeg vandre maa!

Ja, kom, du Himmelfonge stor,
drag Her og Her til Naadens Bord!
Ja kom og tag paa dig vor Sag,
saa faar vi Fred og evig Dag!

Th. Norseth.

Reisebilleder.

(Af O. Funck.)

(Fortf.)

Utildags er der ingen Fare for, at nogen vil gjøre sig anseet ved at læse tilbords i et Hotel; en saadan synlig Beden vilde anses som et Tegns paa, at Vedkommende ei var fulgt med sin Tid, og Spot derover vilde ikke udeblive. Nogen isinesaldende Henvendelse til Herren vil ikke lettelig ske paa slike Steder uden af den, der virkelig føler Trang dertil; mod Overdrivelse i den Retning behøver man neppe at advare.

Men, spørge vi, er det Pligt for dem, der i sit eget Hjem ere vant til at bede, ogsaa at følge denne Sædvane i andres Huse og paa offentlige Spisesteder? Skulle de ogsaa der folde Hænder, afbrude enhver Samtale? osv. osv.

2. En sand Kristen er fri for Svang og Ceremonier.

Gud ser paa Hjertet, men ei paa Ansigets Gebærder og Legemets Stilling. Han har ikke bestemt nogen Form for Bønner, og saaledes findes den største Forskjel blandt de mange Følkeslag af ulige Troesbetjendelser. Katholiken gjør Korsets Tegns, naar han beder, og dette bør Protestanten ikke hadle, men heller ikke efterligne. De fleste Bedende folde Hænderne, andre holde dem for Ansigtet, nogle se mod Himmelen, andre staa Dinene ned eller lukke dem; nogle bede staaende, andre sidde, knæle eller gaa. Et Menneskes Stemning afspejler sig ofte i hans ydre Væsen, han kan føle Trang til at synge og juble eller til at sukke og tale med Herren i dyb

Stilhed. At man kan bede uden bestemt Form, er ligesaa vist, som at der ofte ikke findes virkelig Bøn og Henvendelse til Gud, hvor dog alle ydre Tilbedelser og Anstalter ere tilstede.

Herren har altsaa ikke fastsat Tid eller Sted for Bønnen, dertil er Han for stor og ophøjet; men en Kristen vil ikke lettelig gaa til sit Arbejde om Morgenen eller søge Hvile til Natten uden Bøn eller Tak til Gud. Dette er i sin Orden; kun maa det ikke ske, for at det skal være gjort; Guds Aand maa i Sandhed paataldes.

I Tyrol og flere Steder er det almindelig Skik, at Folk standse sin Gang paa Gade og Markt, naar Aftenkloffen lyder; de staa da stille og bede. Hvor denne smukke Skik bruges, bør man paa ingen Maade forstyrre den; men den bør heller ikke indføres paa Steder, hvor den er ukjendt. Hvor saadant ikke kommer naturligt, af sig selv, bliver det let et Komediespil.

I mange Familier holdes fælles Husandagt en eller stundom flere Gange daglig. (Det er Forfatteren ubegribeligt, at der gives kristelige Husfædre og Husmødre, der ikke finde det fornødent at læse Guds Ord for og opbygge sig sammen med sine Husfæller, til hvilke da og Tjenerne høre, og han forstaar ikke, hvorledes de have opfattet Apostelens 1ste Brev til Tim. 5—8; thi "Omforøgen for sine Husfolk" maa vel strække sig videre end til de blot legemlige Forøgdenheder.) Intet kristeligt Hus bør derfor undlade at holde Husandagt; men den hellige Strift giver ingen Regler for Udspresen. Hvor den rette Jordbund findes, vil nok ogsaa denne Plante vokse og trives. Om Bønner ved Maaltiderne er os heller Intet forekrevet, og vi bør ogsaa her afholde os fra den Dømmen, der ser Skjæven i sin Broders Die. En Kristen beder om daaglikt Brød og takker for det; at samtlige Vordfæller gjøre det ved Hovedmaaltiderne, ligger saa nær, at det næsten er Skik og Brug hos alle religiøse Menneſter.

Til dem, som i Hjemmet forrette sin Vordbøn, henvende vi altsaa Spørgsmaalet, om hvorfor de undlade dette paa offentlige Steder, hvilke Grunde der bestemme dem, og om disse Grunde kunne bestaa for Samvittigheden.

I Prædilembedet skal man bestræbe sig for at gjøre en Fængst; ikke en Pengefængst, ikke en Fængst af en Steeg, ikke en Fængst af Gunst, ikke en Fængst af Gæ, men en Fængst af Menneſter.

— At finde Feil ved andre er blot en anden Maade at rose sig selv paa.

En Husmoder.

Paa en Reise til Lynden, Wash., traf jeg en svensk Kone, Mrs. Booman, som jeg tror mange vil have Interesse af at høre lidt om.

Da de knappe Tider indtraf for et Par Aar siden, havde Familien B. netop "fættlet" herude. Da der ingen Fortjeneste var at erholde ved Arbejde, indsaa Mrs. B., at der vilde blive "Smalhans" i Huset, dersom der ikke blev taget Forholdsregler mod denne ubekomne Gæst.

Mrs. B. havde nogle Sauer, som gav rigelig Uld, men Ulden var billig og Mrs. B. hentes ikke, at det sønede sig at sælge den. Det første hun gjorde var at sende til Chicago efter en Spinderol. — Kæder havde hun vist med fra Sverige. Da saa Koffen kom, blev Ulden snart forvandlet til Traad. Saa skulde der væves, men hun havde ingen Bævestol; — hendes Mand var borte, og der var ingen Penge, at leie Sædter for. — desforuden ved vi jo, at ikke enhver Sædter kan lave Bævestoler. — men Mrs. B. stod ikke raadløs og ventede, hun tog selv fat paa Værket, og inden kort Tid stod Bævestolen færdig. Materiale til Rendestolen havde hun ikke, kunde derfor heller ikke fabricere samme; men heller ikke her stod hun raadløs: Hun satte nogle Stikker i Markten, og gik saa med Traaden frem og tilbage rundt Stikkerne indtil hun havde Væven færdig. (Hun maatte vist gaa frem og tilbage ca. 600—800 Gange). Endelig kunde hun begynde at væve, og det gik saa godt, sagde hun, som hjemme i "gamla Landet". Naar Tøiet var færdigt, skulde der gjøres Klæder, men da Strædderen ikke var i Nærheden, til hun selv se, hvad der kunde udrettes. Hun sprettede sønder en gammel Væffe og skar Tøiet til en ny, ved at bruge den gamle som Mønster; saa blev der syet og jeg havde den Fornøielse, at se Vulfen i fuld Stand.

Jeg havde ogsaa den Fornøielse at se Mrs. B.s Bævestole, og jeg vil slet ikke paatage mig, at forsærdige et Par saa gode, som de, med det Værktøi hun havde at caade over. Det kan ogsaa nævnes, at Mrs. B. har forsærdiget en Sofa, som i alle Henseender svarer til Hensigten.

Derfor flere Husmødre var besjælede af Mrs. B.s Aand, vilde det se ganske anderledes ud i mange Hjem, end det nu gjør. Vi bør alle huske, at det er stort og herligt at være ærlige og hæderlige Arbeidsfolk!

Arbeidsmand og Arbeidskvinde. —
Hvilket sagert Sødersnaak!

Større kan du ikke vinde,
Det var i sig Koffegavn.
Herren selv var Naandværtsmand.
Haandens Riske adlet han.
Mangen Titel kan undværes,
Denne Dag for Dag skal æres.

Vad vor Gjærning strævtild være,
Trætte Kraften mangen Gang.
Kreidigt Sind kan Møien bære
Og den forte af med Sang.
Giv den ikke Herreret,
Dagligt Brød gjør ogsaa mæt;
Om med Tak til Gud du tager,
Mer end Herrefost det imager.

Arbeidsmand og Arbeidskvinde!
Stort er Kalbet, Gud dig gav;
Om du vil til dig ham binde,
Kos i Herren dig deraf!
Er Guds Ord dig Lys og Lygt,
Vandrer du i Herrens Krygt;
Gi med noget Naar du bytte
Kor du skal til Himlen flytte.

D. S.

Erfaringsbevis.

Der var engang en Dame i England, som holdt Foredrag mod Kristendommen. Hun erklærede, at Evangelisternes Beretning om Kristus bare var en Fabel og forfattede sit Foredrag med lignende Paastande.

En almindelig Arbeidsmand, som var tilstede, til Løb til at fremsætte et Spørgsmaal. "Mit Spørgsmaal, sagde han, er følgende: Tredivde Aar siden var jeg en Stam for denne By. Alle, som havde lidt Agtelse for sig selv, gysede tilbage for mig. Jeg forsøgte ofte at blive bedre, men faldt tilbage igjen. Afholdsvennerne fik fat i mig, men mit Løfte brød jeg saa ofte, at de sagde, det nyttede ikke længer at forsøge mig. Politiet tog mig, bragte mig for Overigheden, som ogsaa prøvede at reformere mig; siden blev jeg sat i Fængsel og Forstanderne der søgte at gjøre mig bedre, og skjønt alle gjorde sit bedste heri, saa blev jeg ikke bedre, men snarere værre. Nu siger du, at Kristus er en Fabel. Men da jeg selv, Afholdsfolket, Politiet, Overigheden og Fængselsforstanderne, ja alle gjorde sit bedste, var dog alt forgjæves; da greb Kristus mig, rørte mit Hjerte og gjorde mig til et nyt Menneſte.

Derfor Kristus er bare en Fabel, som du siger, da spørger jeg, hvorledes gaar det til, at en Fabel er stærkere end alle disse Kræfter, som arbejdede paa mig ganske eftertryktligt?"

Damen svarede intet. "Nei Madam", sagde Manden, "sig hvad du vil, Evangeliet er dog en Guds Kraft til Salighed for hver den, som tror."

L. A. T. M. T.

ADDRESS AT THE FIRST ANNIVERSARY OF THE PAC. LUTH. UNIVERSITY.

BY PROF. W. H. SHAHAN.

Ladies and Gentlemen—Friends of The Pac. Luth. Univ:

This occasion is one of deep and suggestive interest. This is true, despite the fact that to-day marks the completion of but the *first* year of this institution. We have made a beginning, and as in every beginning, found it somewhat difficult—quite in keeping with the German "Sprichwort," "*Aller Anfang ist schwer.*"

To me it seems both fitting and significant to commemorate this the first anniversary of our cherished school's dedication, a school to which, I trust, in years to come, every present student, as well as every one hereafter to be enrolled, will have occasion to revert, not only with pleasant memories, but affectionate, abiding interest. For it is, after all mainly the alumnis of an institution that guarantees its success.

Only those of us who have a proper conception of what is implied in the term "alma mater," can know to what extent this is true; and how sacred in each one's heart and memory is the place held by the college at which one has been educated, and its attendant associations.

As I have said on former occasions, and sought to impress, the character and prosperity of any school depends largely on the character of the students she sends out, and their devotion to her in zealous, affectionate efforts to secure for her a proper recognition. Every student who leaves the halls of this University becomes a living, daily advertisement of the school, either good or bad. And in our present condition, having as yet no historic past full of proud achievements to which to point, but struggling, as struggle we must, for public recognition and a place among our sister schools in this and adjoining states, we cannot too strongly urge the importance of the *duty* we each and all owe to the Pacific Luth. University.

It is along this line of our respective *duties* that I want to suggest, in a desultory and informal way, some practical thoughts.

It was my privilege to graduate at Roanoke College on the occasion of her "Quarto-centennial anniversary, when we enjoyed the exquisite luxury of having the United States Marine Band for four or five days, at an expense to the institution of \$500.00; when we had addresses from such renowned men as Gov. Walker of Va., Clarkson N. Potter, then one of the leading statesmen of New York; our Bacalaureate sermon from the justly celebrated divine Dr. Blagden of Boston; when we were permitted to participate in extravagant banquets, happy reunion gatherings, etc., all of which are now associated only with the most fondly cherished recollections; but this, *our* University's, anniversary is *not* so marked. Nor could we expect it to be. The brief span of one year has not left the impress of venerable antiquity upon our walls; our as yet necessarily meager resources have not been supplemented by decades or scores of years with their privileges of established fame and prescriptive reverence; we can not boast even of architectural magnificence to awe the beholder and attract patronage. In these respects we dare not compare our infant school with such great Universities as Leland Stanford and others which have enjoyed almost unlimited financial assistance. But we *can* congratulate ourselves that we to-day celebrate the anniversary of an unpretentious, Christian school, founded on a capital of *faith*—that same immovable rock on which Martin Luther founded our blessed church.

To have been built up without endowment, relying on *works* grounded in *faith*, compelled to compete with other institutions far more favored in the way of material resources; to have been, in the face of, and despite such excruciatingly hard times, pushed to a degree of completion that enabled us to begin active work last fall; and to have secured the flattering attendance of over a hundred students the first year, is, to my mind, a splendid achievement. In this, the trustees and *all* who have contributed to her support, may certainly find just cause for congratulation.

These are the *substantial*, not gaudy, evidences of excellence which already challenge our admiration, and which should make upon our gratitude and support, the claims of the University deep and lasting.

When we recall the almost overwhelming adversities and discouragements under which this school came into existence, when we have here such a sublime and substantial monument to the faith of Pastor Harstad and his co-workers in this magnanimous undertaking, when we look back over the fields won, the successes achieved by our "alma matres" Roanoke, Luther College and other

now eminent seats of learning, which were similarly founded and fostered, and when, above all, we remember that "*God is for us*", we can but hopefully look forward to a triumphant future.

True, we have scarcely begun; but what we have done, has been done well, *admirably*; and let us not forget that we are building, not for ourselves and not for the present merely, but for the coming centuries, for all time, aye, and for Eternity!

We can not, therefore *afford* to be content with any success, or promise of success, already achieved, nor, discouraged by the serious impediments to the coveted success, relax our efforts and fold our hands. This would not be displaying the Patrick Henry spirit so beautifully referred to by President Harstad the other night. The experience and history of the most successful unendowed schools and colleges of our great land clearly teach that "an institution is never stronger than, when in the midst of present difficulties and threatened dangers, its friends rally as one man to pledge anew undying devotion to its cause."

Remembering this, let us, from our present vantage-ground, hopefully turn our faces to the future, — a future so full of difficulties, and yet so full of highest possibilities, even brightest promise, and let us resolve that "what *may* be done *shall* be done."

My limited time does not permit me to go into detail as to our several specific duties: — the duties of the Trustees in making it possible for the President to carry on a successful school, such as the country and this electric age demands; the duties of the faculty in upholding and assisting the President in his arduous work; the duties of present students and friends in lending their hearty encouragement and support, — but these duties, if we love our school as we ought, will be to a great degree *self-apparent*.

If, with even what we have allready been able to do, under such discouraging circumstances, and with the evidences of good work clearly within our power to do, the Pac. Luth. Univ. does not steadily march on to the fulfillment of her high destiny, it will surely be because her legal guardians and instructors fail in interest and affection; or because her sons and daughters sent out from year to year, shall be found wanting in enthusiastic devotion, and thus prove recreant to the trust that so great an extent will be committed to their charge.

There is an endless amount of work ahead of us; and Oh, how momentous the task! It is certainly no small undertaking to plan wisely an institution of learning in it a inception, and especially under such remarkable circumstances as attend this case, to erect suitable buildings. It is a task of no less moment to establish professorships, and employ efficient, practical methods.

Often very grave mistakes are made just at this point, which it requires years of patient work to counteract. It seems to me, that, for this university, just entering upon the second year of its babyhood, in seeking for a place among the educational centers of this splendid young commonwealth of Washington, the circumstances and energies which brought it into life, the healthy life-blood of the immense resources of the north-west, the pleasant, fascinating environments of its location, and the nervous energy we already breathe in its very atmosphere, — *all* foreshadow a vigorous and rapid growth.

If we interpret correctly the educational requirements of the age, and particularly the wants in this and neighboring states, and shall be governed by practical common sense and liberal *business* methods, I shall *sadly* fail of my ideal, and reasonable expectations, if this University's development does not prove, not only gratifying to its most sanguine friends, but that its power and usefulness shall become a great blessing to both church and state.

As to school government and discipline, I stand today just where I have ever stood; I believe to-day, as I have all along believed, in a vigorous, practical, progressive administration, based always on Christian love. In support of this position we have the experience of the best educators who have ever blessed our world, and the history of the most successful institutions of this and every enlightened land.

With the wise, judicious, and hearty co-operation of Trustees, Faculty and students, with the assistance and encouragement of friends at home and abroad, and inspired and encouraged by the sublime faith, devotion, and self-denial of those who founded, and have thus far conducted our University, through these its *darkest* days, we may certainly look forward with undiminished confidence to the ultimate success of this our one year old "babe."

We can but feel, sometimes, almost despondently that there are many fields more inviting, more attractive, and attended with greater ease and comfort, to say nothing of remuneration, than that of the earnest, conscientious teacher. Here it is our sacred duty to

Nye Varer Nye Priser.

Hvis Du vil have en Klædning, der passer, af nyeste Mode og lavet af bedste Væi, der findes i Markedet, da kom og se, hvad vi har at byde, førend Du kjøber andetsteds.
 Vort Lager er større end nogen sinde før, og vore Priser ere lavere end hos nogen af vore Konkurrenter.
 Tilstræffelig Kapital sætter os istand til at kjøbe billigere end vore Konkurrenter, der maa bruge Kredit.
 Vi nævner her nogle af vore Godtjobsartikler:

Satinette uits for Mænd	= = = =	\$3.00
Outing flannel Overskjorter for Mænd	=	.20
Arbejdsflo for Mænd	= = = =	.96
Fine Dress flo for Mænd	= = = =	\$1.25

Red Front Clothing & Shoe Co.
 1308 Pac. Ave. ligeoverfor R. N. Depot.
 Hans Lorkelson, Bestyrer.

Tilfalg.

Et Hus paa fire Værelser med Tilbygninger. Der er fem Lotter, hele Stykket er 150 X 150 Fod. Det er 10 Minutters Gang fra Pac. Luth. University og to Blocks fra Railroad Platform. Der er et godt Statit rundt hele Eiendommen, og over et Dusin Frugttræer. Clover Creek løber lige over Hjørnet af Eiendommen. For alt dette forlanges \$400, alt kontant, eller \$300 kontant og \$100 paa et Åar med 4 pSt. Rente. God Title. Man henvende sig til Pacific Herald, Parkland, Pierce Co. Wash.

Fand for Salg.

2000 Acres Land billigt for salg, alt i et Stykke. En Del af det er ypperligt Jærningsland og Resten særdeles egnet for Frugtavl og Dairy purposes. Der er baade Høiland, Bottomland og Skovland.
 Er derfor særdeles passende for en Koloni. Standinaver ønskes helst. Det kan udlægges i Stykker paa mange eller faa Acres efter Behag. Landet er beliggende i den frugtbare Willamette Valley i Staten Oregon og omtrent 7 1/2 Mil fra en livlig By paa omkring 5000 Indbyggere. Det skal ogsaa bemærkes, at dette Land ikke ligger ude i Vilbnisfæ, men i en Trakt, hvor der har været sætlet rundt omkring i mange Aar. Dette Stykke Land er nu under disse pinagtige Tider, da Landpriserne ogsaa er trykket ned, at faa efter vor Mening for nær sagt en Spotpris. Manden, som eier det, er ængstelig for at sælge, men han vil sælge alt under et. Her er altsaa en god Anledning for en eller flere af vore norske Pengemænd til at gjøre et godt Investment ved at kjøbe dette Land og saa starte en Koloni. Den eller de, som har Cash kan her gjøre en god Bargain.
 For nærmere Underretning henvende man sig til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Skandinavisk APOTHEK.
 P. Jensen, Fern Hill.
 Norske Familie-Mediciner
 Nødent Dag og Nat

Tacoma Tidendes Boghandel.

Bibler ny Oversættelse Guldsnit	Stindbind 9x6	\$2.75
	9x6	\$3.00
Lommebibler	med Omslag	\$1.60
	uden	\$1.35
Nytestamenter		\$0.75
Synodens Salmebøger		\$0.65
Landstads med eller uden Læst	i stort Udsalg	fra 50Ct til \$1.30.
Forskjellige Bøger af Pastor Runde	pr. Stk.	75Ct.
Synodens Bibelhistorie	25Ct	Korrlaring 25Ct, Katekismus 15 "
Bi o A. B. C.	15c	

Tacoma Tidende Tacoma, Wn.

En ypperlig Anledning for en hel Kolonie.

Flere Farme er til salg paa meget rimelige Villkaar omtrent 13 Mil syd fra Parkland og 4 Mil fra Jernbanestation. Der er 1200 Acres, som kan kjøbes under et eller i mindre Stykker efter Kjøbernes Ønske.
 Prisen er i Forhold til Landets Kvalitet og "Improvements" fra \$8. til \$55 pr. Acre for Stykker paa 40 eller 80 Acres.
 En Del af Landet er bevoget med Slog og en Del er oppdyrket Lavland i god Stand for al Slags Avling. 23 Acres er plantet med Humle.
 Landet er vel stiftet, for Kreaturavl, og et Meieri inde drives med Fordel.
 Der er flere Huse og især store Udhuse med Lørtehuse og Humle, Høpresse Humlepresse og en Del andre Redskaber.
 For videre Underretning henvende man sig til Bladets Udgivere: Luth. Univ. Association, Parkland, Wash.

BROOKDALE FEED STORE
 Dealers in
Hay, Grain, Flour and Feed
 of All Kinds.
 CASH PAID FOR HIDES.
 Eggs Taken in Exchange for Goods.
 Terms Cash or its Equivalent.
Brookdale, Wash.

Send efter dem.

Beretninger fra den Norske Synodes fire Distriktsindber er nu strax færdige. De indeholder mange gode Sager af stor Betydning for enhver, der har Hjerte for det firkleilige Arbejde. Kært og fremt findes der lærerige og opmuntrende Bæreforhandlinger, der næst Jædberevninger og Raadslagninger om de større praktiske Gjøremaal i vort Samfund. Alle fire Beretninger indbundne i Papbind koster blot 65 cents.
 Send efter dem til "Lutheran Publishing House", Decorah, Iowa.

ALTID PAA LAGER
 norske og svenske Varer saasom
Sild, Lundefisk,
Ansjovis, Primost,
 m. m.
 Paa Hj. af Iste og C Street, Tacoma, Wash.
LINDBERG BROS.

The German Bakery and Coffee Parlors.
 A. Anabel, Eier.
Fresh Bread and Cakes.
 1117 PACIFIC AVE. TACOMA, WASH.

A. H. Bell
Alle Slags Smede- og Træarbeide.

Besteskoning i Særdeleshed.
 Alt for rimelig Betaling.
Brookdale, Wash.

For Salg.

En Lot med Store 20 X 30 to Etager høit overste Etage indrettet for Familienbehov, Brønd og en liden Barn ca. 400 Fod fra Universitetet, meget billigt hvis Handel kan ske strax. For videre Underretning henvender man sig til Pacific Herald's Udgivere Parkland, Wash.

C. QUEVLI

Norsk Læge.
 1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.
 Kontortid 11-12. 2-4. 7-8.
 Søndag 12-1.

Fred L. Larne.

"The Adjuster."
Guldsmed og Juveler.
 Et stort og udmærket Udsalg af Jewelry, solid og plated Sølvfager og optiske Instrumenter.
 1151 Tacoma, Ave.
 Tacoma, Wash.

Student Supplies
 OF ALL KINDS
Vaughan & Morrill Co.
 926 Pac. Ave. Tacoma, Wash

Kraabel & Erickson
 Handler med
Flour, Feed, Hay Tinware, Hardware,
 og general Groceries, o. s. v.
Fuldt Lager altid paa Haand.
 Parkland Wash.

A.S. Johnson & Co.
Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Wash and Doors.
 1309 PACIFIC AVENUE.
 TELEPHONE 505. Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK
 1539 & 1541 PACIFIC AVENUE.
CAPITAL, : 100,000.
 A. S. Johnson, President.
 E. Strimbach, Vice President
 B. G. Anstved, Cashier
 Betaler 6 per Cent Rente paa Spareindsættninger. Kjøber og sælger Bøxler paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaabnerier i Norge, Sverige, Danmark og Finland.
 General Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier.
 Agenter for alt uløst N. P. N. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD
 Udgivet af The Pacific Lutheran University Association
 Udkommer hver Uge og koster forlagsvis 50 CTS. PER AAR.
 Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen - Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til Rev. T. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.
 Subskribentsamlere faar for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

... **METROPOLITAN** ...
 ... **SAVINGS BANK** ...
 (Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.
 Åaben daglig fra Kl. 10. til 8.
 Tordag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.
 Indbetalt Kapital \$100,000
 P. V. Caesar, President.
 C. W. Snos, Vice President.
 W. B. Selvig, Cashier
 J. B. Vandervilt, Ass't Cashier.
 Directors, Pommer, E. J. Stiles, C. W. Griggs, J. W. Anderson, G. J. Holmes, Theo. Roemer, Geo. P. Eaton, P. V. Caesar, C. W. Snos, J. B. Vandervilt.

6 per ct Rente

Renterne udbetales kvartalsvis i Januar, April, Juli og Oktober. Pengene udlaanes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvillkaar. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tytte Sprog tales.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter. Dec. 26th 1894.